

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a Anny Žákovej, v právnej veci žalobcu **Ing. J.M., bytom v K.**, zastúpeného Mgr. M.D., advokátkou so sídlom v K., proti žalovanej: **S.P. – Ú.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo 6. februára 2006, č. 22-5647/2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2007, č.k. 7S/8/2007-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2007, č.k. 7S/8/2007-46, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalovaná rozhodnutím číslo 22-5647/2005 zo 6. februára 2006 zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie pobočky S.P. o nepriznaní nároku na úrazový príplatok. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovanej vyplýva, že mala za preukázané, že žalobca ako jediný konateľ obchodnej spoločnosti C.. (ďalej len „spoločnosť“) uzatvoril s touto spoločnosťou pracovnú zmluvu s určením druhu práce: štatutárny orgán, konateľ s nástupom do práce 20. septembra 2004 s platovým ohodnotením 25 000 Sk mesačne a odmeny do 100% základného platu, dňa 21. septembra 2004 utrpel úraz pri lúpežnom prepadnutí (ďalej len „úraz“) a na základe potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti 25. apríla 2005 uplatnil nárok na úrazový príplatok od 22. septembra 2004 do 31. marca 2005. Žalovaná ustálila, že medzi spoločnosťou a žalobcom nešlo o pracovno-právny vzťah, ale o vzťah medzi spoločnosťou a jej štatutárnym orgánom pri zriaďovaní záležitostí spoločnosti, ktorý sa spravuje ustanoveniami § 66 ods. 3 v spojení s § 566 a nasl. Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve.

Napadnutým rozsudkom krajský súd dospel k záveru, že žalobou namietaná pracovná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti pracovnej zmluvy podľa § 43 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce, lebo v nej absentuje dohodnutie druhu závislej práce, na ktorý sa zamestnanec prijíma a jeho stručná charakteristika. Zhodne so žalovanou dospel k záveru, že pracovná zmluva nemohla byť uzavretá na druh

práce „výkon funkcie konateľa“, lebo na tento sa primerane použijú ustanovenia obchodného zákonníka o mandátnej zmluve, takže funkciu konateľa obchodnej spoločnosti nie je možné vykonávať v pracovnom pomere. Iný druh práce v predmetnej pracovnej zmluve nebol dohodnutý, preto žalobcu nemožno považovať za zamestnanca podľa § 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), k úrazu žalobcu nedošlo pri plnení pracovných záležitostí a preto mu nárok na úrazový príplatok podľa § 85 zákona nevznikol.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho záveru súdu o tom, že žalobca nebol zamestnancom, aj keď mal v rozhodnom období uzavretú platnú pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce – funkciou označenou v pracovnej zmluve ako konateľ, ktorého pracovnú náplň tvorila činnosť, ktorú obvykle vykonáva konateľ obchodnej spoločnosti. Na základe pracovnej zmluvy bol evidovaný u žalovanej ako zamestnanec spoločnosti a boli za neho odvádzané odvody, ktoré žalovaná prijala ako oprávnené platby. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu odvolania a v medziach žaloby bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 85 zákona zamestnanec okrem sudcu, prokurátora a zamestnanca uvedeného v §4 ods. 2, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti.

Nebolo sporné, že žalobca bol od 5. marca 2004 spoločníkom a jediným konateľom obchodnej spoločnosti C. Tiež nebolo sporné, že 21. septembra 2004 utrpel úraz, v dôsledku ktorého bol dočasne práceneschopný a že 25. apríla 2005 uplatnil nárok na úrazový príplatok.

Medzi účastníkmi bolo sporným, či navrhovateľ utrpel pracovný úraz ako zamestnanec, t.j. fyzická osoba v pracovnom pomere a či teda má nárok na úrazový príplatok podľa § 85 zákona.

Aj odvolací súd mal za preukázané, že navrhovateľ ako konateľ spoločnosti nebol v čase úrazu zamestnancom spoločnosti, keďže „výkon funkcie konateľa“ ako druh činnosti nemohol byť dohodnutý pre vznik pracovného pomeru práve s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže vzťah medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti pri zariadovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve. Nebolo preukázané, že by žalobca mal so spoločnosťou uzavretú pracovnú zmluvu na výkon inej pracovnej činnosti ako činností spojených s výkonom funkcie konateľa. Odvolací súd sa

stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobca nepreukázal, že pracovnú cestu vykonal ako zamestnanec a teda že pracovný úraz utrpel v súvislosti s vybavovaním pracovných záležitostí. Na skutočnosť, že žalobcu nebolo možné považovať za zamestnanca nič nemení okolnosť, že spoločnosť za žalobcu odvádzala poisťné.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovaná náhradu trov nežiadala.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová